

Attila Legenda

- koncepció és story line -

*„Az embernek csak az arca ismerhető, de az arca nem ő.
Ő az arca mögött van. Láthatatlanul.”*
(Idézet Gárdonyi Géza:
„Láthatatlan ember” című könyvéből.)

Gárdonyi soraira épül filmünk alap koncepciója: Attila, a hatalmas hun birodalom királya „láthatatlanságba” burkolózott - még részben a saját népe előtt is. „Láthatatlan” volt kora és a későbbi századok történészei számára is. Alakját és cselekedeteit a biztos tények helyett legendák övezték, amelyeket az V. században sokszor maguk a hunok terjesztettek az ellenség megfélemlítésére.

Nem meglepő ezek után, hogy a nyugat-európai művészeti alkotásokban a hun királyt fején ördögszarvakkal ábrázolták, és Európa kora középkori népei a rakoncátlan gyerekeket vele ijesztgették. Attilának, a “vérengző barbárnak”, “minden civilizáció ellenségének”, és az „Isten Ostorának” szerepébe állításáért egy Ammianus nevű római történetíró volt a felelős, akinek írásaira a későbbi korok történetírói is gyakran hivatkoztak.

Valójában Attila, korának egyik legnagyobb hadászati stratégája és művelt államférfija volt. Gyerekkorában túszként éveket töltött el Rómában és amellett, hogy folyékonyan beszélt latinul és görögül, megismerte a római szokásokat, vallást, diplomáciai eljárásokat egyaránt.

Filmünk célja, hogy felépítse a „mi Legendánkat” Attiláról, oly módon, hogy a világon látszólag mindenütt „ismert” Attiláról egy új képet fessen, vagyis „láthatóvá” tegye őt a mai Világ számára...

Story line

1. A Kínai Birodalom a Nagyfal építésébe kezd a hunok terjeszkedésének kivédésére, akik emiatt nyugatnak fordulnak. A táltosuk jóslata szerint a Kárpát medencébe kell menniük, mert itt van elrejtve az Isten kardja, ami világuralmat adhat a hunok nemzetségének. Ekkor Bendegúz a királyuk, fia - Attila még gyerek, de a Jóslat egyértelműen Attilára vonatkozik
2. A hunok és a velük szövetséges nomád népek végig vonulnak Közép Ázsia pusztáin, majd a Bizánci Birodalom határaihoz érnek, ahol különleges harcmódjukkal sorra nyerik a csatákat, várakat, városokat dúlnak fel. A hunok serege porfelhőt kavarva vágat: egyszerre megfeszítik ijaikat és az égbolt elsötétül a sok ezernyi repülő tüzes nyílvezzőtől. Mindenütt lángban álló várak, füstölgő romok. A Kelet Római Birodalom retteg a hunoktól, és híruk hamarosan eljut Rómába is.
3. Rómában, egy előkelő palotában, egy patrícius olvas fel fiának Aetiusnak egy Ammianus nevű nyugati történetíró pergamen tekercséből. Írása szerint a hunok barbárok, ördögiek, vademberek és gyilkoláson kívül máshoz sem értenek. A gyerek Aetius borzongva hallgatja a hunokról szóló írást.
4. A hunok átkelnek a Vereckei szoroson és megérkeznek a Duna Tisza közé. Hatalmas sátorváros építésébe kezdenek. A hun diplomácia eléri, hogy a rómaiak biztosítékként előkelő túszt küldjenek, és a választás a gyerek Aetiusra esik, akit apja fájó szívvel enged el a „barbárokhoz”.
5. A hun sátorvárosban Aetius meglepve tapasztalja, hogy semmi nem igaz abból, amit Rómában hallott a hunokról. Aetius előtt egy új világ tárul fel, amelynek során a gyerek Attila és a gyerek Aetius között vetélkedés és verseny indul el: játékban, harci gyakorlatokban egyaránt. Közben a fiúk megtanulják egymás nyelvét.
6. Bizáncból béke követség érkezik a hunokhoz, Priszkosz görög diplomata vezetésével. Vele van Zéta, egy görög rabszolga fiú is. A bizánci követséget a királyi palota körüli sátrakban szállásolják el.
7. Zéta egy nap a versengő Attilába és Aetius-ba botlik. Irigykedve nézi a két másik fiú tevékenységét és próbál csatlakozni hozzájuk, de fizikai sutasága miatt eleinte kigúnyolják.
8. Majd lassan befogadják maguk közé. Eleinte nem beszélnek egymás nyelvét: a két fiú görögül kezd tanulni, Zéta pedig a latint és a hun nyelvet kezdi egyre jobban megismerni. Közben kialakul több plátói és reménytelen gyerek szerelem is. Egy hun nemes lánya, Emőke Attilába, Zéta Emőkébe, egy Dsid Sia nevű rabszolgalány, Emőke szolgája - pedig Zétába lesz szerelmes.
9. Bendegúz, a hun király, szándékosan várakoztatja a bizánci követséget: ezzel is mutatva a hunok hatalmát. Ezalatt Zéta egyre jobban megismeri a hunok idegen kultúráját, szokásait. Egy legendából megtudja, hogy a táltos jóslata szerint, ha az ifjú Attila megtalálja az egykor elveszett Isten Kardját, akkor a Világ Ura lehet.
10. Egy év múlva. Az ifjú Aetius egy nap meghallja a jó hírt: visszatérhet Rómába, lejárt a „túszul ejtés” ideje. Viszont most Attilán a sor: ő megy túszként – valójában „agymosásra” Nyugatra. Bendegúz beleegyezik ebbe, mert terve szerint Attila pedig az ő „szeme és füle” lesz az ellenséges birodalomban. Attilát minden római kíváncsian várja: milyen is egy igazi „barbár”?

11. Attila hatalmas csalódást okoz Rómában, mert a „barbár” latinul és görögül is folyékonyan beszél, udvarias, jól nevelt, „civilizált” fiú. A csalódás miatt nem is nagyon törődnek vele, ami kapóra jön Attilának, mert így észrevétlenül figyelheti meg Róma életét. Aetius apja féltve fiát az ifjú hun királyfi befolyásától megtiltja neki a vele való érintkezést, és - Ammianus hatására - kémeket fogad fel, akik rendületlenül követik a hun fiút
12. A bizánci követséget a hun fejedelem még mindig várakoztatja: szándékosan nem ad választ a császár béke-ajánlatára, ezzel is demonstrálva hatalmát. Mialatt Attila Rómában tartózkodik még inkább szárba szökken Zéta szerelme Emőke iránt. Priszkosz, most már észreveszi ezt, és óvatosságra inti.
13. Zéta találkozik és elbeszélget egy görögből lett hun úrral. Ekkor alakul ki benne a terv, hogyha „hunná” válna, akkor Emőke talán az övé lehetne egyszer. Dsid Sia mindeközben próbál közelíteni Zétához, aki durván reagál erre, és megbántja a lányt.
14. Ekkor jön a hír: a követség visszamehet Bizáncba Bendegúz üzenetével: súlyos anyagi feletételei vannak, ha ezeket teljesítik nem támadja meg a Kelet-Római Birodalmat. Mindenki örül, Zétát kivéve.
15. A fiú próbál elkészönni Emőkétől, de nem sikerül. Közben Dsid Sia tőle búcsúszik: titokban egy rózsát dob le neki, de Zéta azt hiszi, hogy Emőkétől kapta. Ez tovább fokozza szerelmét a lány iránt és Zéta elhatározza, hogy visszajön amint módja lesz rá.
16. Hazaérve Bizáncba Priszkosz felszabadítja Zétát, aki ettől kezdve szabad ember lesz. Azonban ahelyett, hogy örülne ennek, hamisít egy levelet volt gazdája nevében, amelyben „saját magát odaajándékozta” Emőke apjának, a hun főúrnak, mint görög – hun tolmácsot. A Bendegúz által követelt aranyat katonai kísérettel egy szekérkaraván viszi a hunok városába. Zéta titokban csatlakozik hozzájuk, és visszaindul a hun birodalomba.
17. Az aranyat szállító bizánciakat a hunok megérkezésük után elfogják, mivel a Bizáncban tartózkodó hun hírszerzők megtudták, hogy merényletet próbáltak szervezni a hun király ellen. Zéta nincs benne az összeesküvésben, ez hamarosan tisztázódik, és Emőke apja elé vezetik, aki a hamis Priszkosz levél miatt elfogadja a neki ajándékozott „tolmács-rabszolgát” és „státusz szimbólumként” maga mellé veszi.
18. Ezután találkozik Emőkével, aki, amikor megtudja, hogy Zéta miatta jött vissza, örültnek nevezi a fiút, és amikor Zéta rákérdez, nevetve közli, hogy a már hervadtan, préselten őrzött a rózsát nem tőle kapta búcsúzóul. Zéta teljesen összezavarodik. Ráadásul a szolgák gúnyolják „uras viselkedése” és a gazda melletti különleges pozíciója miatt. Emőkével sem tud találkozni csak ritkán és akkor is „kínlódás” a beszélgetésük.
19. Zéta megítélése idővel javul a szolgák között. Kezdi elfogadni, sőt, ha valamit szeretnének a gazdánál elérni, őt kérik meg, mint „bizalmi embert”, hogy segítsen nekik. Kap hun ruhát is Emőke apjától és ettől kezdve sorsa kezd jobbra fordulni. Egyetlen „bosszúsága”, hogy Dsid Sia üldözi „ragaszkodásával”. Durván elutasítja és ismét megbántja a már kamasszá serdült lányt.
20. Ám ekkor levél jön Priszkosztól, aki megírja Zéta gazdájának, hogy a felszabadított rabszolgája eltűnt és mivel tudja, hogy szerelmes a lányába, Emőkébe, azt gondolja, hogy a hunokhoz ment. Zétát faggatva kiderül, hogy az „ajándékozó levelet” a fiú hamisította Priszkosz nevében.

21. Emőke apja dühében teljes erővel megüti Zétát, aki elveszíti eszméletét. A kétségbeesett Dsid Sia könyörgésére a szolgák elviszik az ájult fiút egy gyógyító táltoshoz, aki alig tudja „összerakni” sámánszertartása segítségével az ütésbe majdnem behalt fiút. Dsid Sia ápolja is, de Zéta félig öntudatlan állapotában azt hiszi Emőke az.
 22. Egyszer Emőke is meglátogatja betegágyánál és kéri, hogy menjen vissza Bizáncba: ne is reménykedjen abban, hogy viszonzza a szerelmét. Zéta azonban nem hisz neki és marad.
 23. Zéta az öt gyógyító táltossal sokat beszélget a hunok hitéről, és megkérdezi, igaz-e, hogy a táltos nem vagy alig öregszik. A táltos elmondja, hogy valójában rajta is „fog az idő vasfoga”, de olyan lassan, hogy az szinte észrevehetetlen az emberek számára. Zétának ez tetszik és kijelenti, hogy ő is táltos akar lenni. A táltos azt válaszolja, hogy ez nem így „működik” arra meghívást kell kapni a Szellemi világból.
 24. Amikor felgyógyul Emőke apja hívhatja a fiút. Zéta azt hazudja, hogy ő csak a görögből-hunná lett ember példáját akarta követni. Azért jött vissza, hogy csatában sikert arasson, és gazdag hun legyen belőle is és Priszkosz csak „romantikus lelki alkata” miatt gondolta, hogy Emőkéért jött vissza. Emőke megkönnyebbül, hogy Zéta nem mondta el az „igazat”.
 25. Emőke apja elfogadja a magyarázatot és megbocsájt Zétának, aki ettől kezdve beállhat a hunok közé gyakorolni a fegyverforgatást és megtanulni a lóhátról való nyilazást - a tipikus hun harcmódot.
 26. Ekkor hírnök megy Rómába a hun király, Bendegúz halálhírével és Attilának vissza kell térnie hazájába, hogy elfoglalja trónját.
-
27. A Rómából hazatért Attila egy táltos szertartás keretében eltemeti apját, ami alatt a „Szellemvilágból” utasítást kap, hogy merre keresse az Isten kardját. A jóslat alapján megtalálja - és pompás szertartás közepette királlyá koronázzák. Ott van a koronázáson Emőke is, és bár csak távolról követheti a koronázást, de le nem veszi a szemét Attiláról, a szolgák között helyet foglaló Zéta pedig Emőkéről. A hun nemes lány öröme azonban nem tart soká, mert a koronázás után Attila elveszi feleségül Rikát, egy másik hun nemes lányát.
 28. Attila, a tanult „római stratégia” szerint ürügyet kreál, hogy a Római Birodalmat lerohanja. Kapóra jön neki, hogy Bizáncban Theodóziusz császár meghal, aminek következtében belviszályok törnek ki. A császárt felesége követi a trónon, Attila tőle követeli levélben a korábbi Bendegúz elleni összeesküvés kiigyalójának fejét. Ha nem kapja meg: sereggel megy értük. A levelet Emőke apjának ajánlására Zéta írja meg.
 29. A Bizánciak rémülten teljesítik Attila kérését, aki bár megkapja, amit kér, de ennek ellenére újabb okot keres Bizánc és Római Birodalom elleni támadásra. Ezért újabb levélben az elhunyt császár lánya, Honoria hercegnő kezét kéri második feleségként. . „Ha nem kapja meg, fegyverrel megy érte!..”
 30. A Bizánciak húzzák – halasztják a választ, és ez jó ok Attilának a hadüzenetre. Hívására sorra érkeznek a Világ minden részéből, Afrikából, Közel Keletről és Belső Ázsiából - a hunokkal szövetséges népek seregei Attila udvarába. A király diplomáciai és stratégia erényei a szövetségesek előtt is nyilvánvalóak, és egyértelműen elfogadják Attila irányítását. A „Népek Háborúja” kirobbanóban van.

31. Végül eljön a nap amikor a hunok és szövetségeseik hadra kelnek. Zéta is készülődik és elköszön Emőkétől, aki megengedi, hogy búcsúzóul megcsókolja az arcát. Mikor Zéta útnak indulna, megjelenik Dsid Sia is: félti a háborútól a fiút és zokogva átöleli, aki Emőke csókja miatti feldobott állapotában most nem löki el a magától lányt, hanem nevetve eltűri a túlaradó gyengédséget.
32. A hunok és szövetségeseik impozáns menetben elindulnak nyugat felé, hogy a Katalaunomnál állomásozó több százezres római sereget megtámadják. A rómaiak vezére a már ifjú Aetius, az egykori gyerekkori vetélytársa Attilának.
33. Ismerik egymás harcmodorát, és Emőke apja közli a vele együtt lovagló Zétával: Attila tudja, hogy ez nem lesz könnyű csata, de ha győznek Katalaunomnál, utána már mehetnek Bizánc és Róma elfoglalására!
34. Miközben Katalaunumhoz vonulnak városokat fosztanak ki. Nem hagynak utánpótlást, ételt a rómaiaknak. Akik megadják magukat, azoknak megkímélik az életét. Az egyik ellenszegülő és ezért megölt germán törzsfőnök szépségéről híres lányát, Ildikót a hunok elfogják és Attilához viszik, akit megigéz a lány szépsége és erős katonai kísérettel visszaküldi a hunok földjére, királyi palotába.
35. Végül a Nagy Csata helyszínére érnek. Jönnek a hírek: Aetius serege kiegészül gótokkal, frankokkal és más nyugati népekkel. A katalaunumi síkság körüli dombok tarkállanak a zászlóktól és katonai sátraktól. A két sereg, a hun és a római létszáma közel egyforma: sok százezres mindegyik!
36. A szembenálló seregekben mindenki készül az ütközetre. Amulettel, táltos szertartásokkal, állatáldozattal, az ősök szellemének megidézésével, madárjósással: mindkét fél a maga módján, a lelkét, hitét acélozza meg. Zéta a száradt, préselt rózsát rejti szíve fölé a páncél inge alá.
37. Elérkezik a nap, amikor feláll egymással szemben a két irdatlan nagy sereg. Attila és vezérei haditanácsot tartanak a király sátrában. Várnak még, nem indul el a támadás. A Rómaiak is várnak. Mindkét fél óvatos, ismerve a másik fél erejét, seregének méretét. Nagy a csend. Ekkor egy vijjogó sólyom repül el a királyi sátor felett és elszáll a rómaiak tábora felé. Felkiált a táltos: "égi jel!". Felharsannak a kürtök, a harcidobok dübörögni kezdenek és felbolydul a tábor.
38. Attila kezében az Isten Kardjával, kilovagol a sereg elé, és harcra vezeti a hunokat, a rómaiak is megindulnak és ahogy az első sorok összecsapnak: a Népek Csatája elkezdődik.
39. A harc egyre zavarosabb. A portól szinte semmit nem látni. Ember-ember ellen küzd, „Pokolbeli a Jelenet”. Időnként ordító sötét árnyak törnek ki a gomolygásból, és leszúrva esnek össze vagy ők döfnek le valakit. Zéta egyre jobban fárad. Sebeket is kap. Igaz ekkor még csak könnyebbeket, de egyre több sebből vérzik és ekkor hátulról egy bárdal a sisakjára csapnak és Zéta eszméletét veszve leszédül a lováról és a halottak közé a földre zuhan.
40. Mikor Zéta magához tér, már éjszaka van, és a csata véget ért. Zéta testén egy döglött ló fekszik, csak a feje szabad. Nem tud mozdulni. Mindene fáj, szomjas és tehetetlen.
41. A kiküldött kémek jelentik a hun vezéreknek, hogy a római sereg megmaradt része visszavonult, nem mozdulnak. Attila utasításra hírnökök mennek a csapatokhoz azzal az üzenettel, hogy várják meg a reggelt, addig szedjék össze a sebesülteket, és máglyákon égessék el a halottakat.

42. Zéta később egy megvakult hun sebesült segítségével ki tud mászni a döglött ló alól, de nem tud lábra állni. Hajnalodik. A távolban mintha látná a kábult Zéta a római sereg elvonulást, de nem biztos benne, és ezután újra elveszíti az eszméletét.
43. Nemsokára jönnek a hunok összeszedni a sebesülteket. Köztük Zétát is. Tőlük tudja meg, hogy a római had valóban elvonult. A Népek Csatája döntetlennel véget ért!
44. Zétát egy közeli patak partjára viszik a többiekkel együtt. Kap inni, bekötözik sebeit is és otthagyják azzal, hogy majd szekérral visszajönnek érte és a többi sebesültért. Miközben vár, elered az eső, hatalmas felhőszakadás kezdődik. A patak megáradt vize hömpölyögve viszi magával Zétát, aki egy leszakadt híd darabjára mászik, és azzal sodródik tova az árban. Egy városhoz viszi a víz. Embereket lát a parton. Köztük egy papot is. Zéta latinul kiállt neki. Kihúzzák a partra.
45. Zéta lábadozása alatt hálás megmentőinek, de amikor felépül mehetnékje támad – Emőke miatt! Lóra ül és visszamegy a hunokhoz. Meg is érkezik, de közben a hun sereg Attila vezetésével már Róma ellen vonult, köztük van Zéta gazdája is. Családja viszont otthon van. Dsid Sia is, aki Zéta nyakába borul örömeiben, hogy élve látja viszont. Zéta ismét megbántja a lányt és többek füle hallatára „gyerekesnek, éretlennek nevezi viselkedését”.
46. Mindeközben Ammianus Rómában felkeresi Leó pápát és elmondja, hogy visszavonja korábbi elméletét Attiláról: kiváló hadvezér és diplomata a hunok királya, akit fegyverrel nem, csak diplomáciai eszközökkel lehet megállítani, különösen azok után, hogy Aetius - erősen megfogyatkozott seregével - nyugaton ragadt. Ekkor Leó egy különösen finoman megmunkált arany karperecet emel fel az asztalról, és a következőt mondja: Ez a hunok munkája. Egy nép, amelyik ilyen műalkotásokra képes, hajlandó lesz az Élet igéjének befogadására is.
47. A hunok palotájába hívhatja Rika királyné Zétát, akinek mesélnie kell a csatáról és megmeneküléséről. A hallgatóság között ott van Emőke is, és a kis Csaba királyfi is egy dadára bízva. Zéta lelkesen mesélne a saját hőstetteiről is, de mindenki csak Attiláról akar hallani. Jelen van a szépséges germán királylány is, az elfogott Ildikó. Zéta elbeszélése közben hírnök jön Attilától a hírrel: a “Népek Csatája” után, Attila és Aetius is visszavonultak megmaradt seregeikkel. Aetius jócskán elkésve csapataival nyugaton vonult Itália felé, eközben Attila villámgyorsan elindult délre, hogy folytassa hadjáratát a szinte védtelenül maradt Nyugat Római Birodalom ellen, most saját területükön, Itáliában. Seregeivel több város meghódítása után, egészen Róma kapujáig eljutott... A hun palotában mindenki örül a híreknek, Ildikót a germán királyleányt kivéve.
48. A Róma körül állomásozó seregben járvány tör ki. Attila vezérei kíséretében a sátrak körül fekvő beteg katonák között lovagol. Felér egy, a tábor szélén álló dombra és Róma irányába tekint. A gomolygó felhők között fény villan fel és Attila előtt, az égen, egy látomás jelenik meg, lova megbokrosodik, és a hun király döbbenetben nézi, miközben arcán lángnyelvek tükröződnek és a fény az egész égboltot betölti.
49. Attila és a pápa találkozását madártávlatból látjuk Róma kapuja előtt: a hun sereg a város körüli dombokat, amíg a szem ellát betölti. Attila vezérei kíséretében a bezárt kapuhoz lovagol. Az kinyílik és kijön papjai kíséretében a pápa. Mögöttük egy lovas szekér, tele arannyal. Attila és Leó pápa megállnak egymással szemben és hosszasan beszélgetnek: és a pápa utolsó mondata “és a szent koronát én teszem a fejedre!”. Attila bólint, a pápa áldásra emeli a kezét, majd visszamegy a kapun át a városba.

Attila int embereinek, akik a kincses szekeret körül veszik és elindulnak lassan távolodva Róma falai alól.

50. A szekér aranyak a hun főurak örülnek, de annak nem, hogy a védtelen városba nem mennek be: nem értik Attila döntését... a király nyugalomra inti a lázongó hun vezéreket, köztük Emőke apját is: rövidesen az egész világ a hunok lábai előtt fog heverni és azzal haza indulnak, Pannóniába.
51. Attila a hun sereg élén megérkezik városába, a Duna - Tisza közére. Mindenki boldogan fogadja a győztes hun csapatokat.
52. Emőke apja nagyon örül, hogy Zétát élve látja viszont. Közli vele, hogy odaajándékozta Attilának, mert a királynak szüksége van művelt, írni-olvasni tudó emberekre a hadizsákmány feldolgozása miatt. Zéta szomorú, mert attól tart, hogy így kevesebbet láthatja Emőkét. A hadizsákmány feldolgozása mellett még az előkelő hadifoglyokért is Zéta írja a váltságdíjkérő leveleket. Karrierje felfelé ível, de Zéta boldogtalan, mert szenved Emőke hiányától. Néha azért Emőkénél is megfordulhat. Ilyenkor a helyzet a szokásos. Zéta Emőkét nézi vágyakozva, az egyre szépülő, serdülő Dsid Sia pedig őt. Zéta szeme is megakad a lányon, - bár maga sem érti hogy „miért ez a kisiklás” és azután újra visszatér tekintete Emőkére.
53. Új munkáját sikerrel végzi, még Attila is felfigyel rá – sőt, egyszer még meg is szólítja és kiderül, hogy emlékszik is az egykori „görög gyerekekre”...
54. Egy nap hun és más törzsi előkelőkből álló vendégseregnek ad vacsorát Attila. Zéta is ott van. A lakoma után Attila és a többi előkelő is táncol. Attila egy ideig Emőkével is, aki szinte átszellemül tánc közben. Az ünnepség végén azonban Emőke jó kedve elillan, mert Attila bejelenti - nemcsak politikai okokból - elveszi feleségül a szép germán királylányt, Ildikót.
55. Futárok mennek szerte a világba és szövetséges királyokat, törzsfőket hívnak meg az esküvőre.
56. Eljön a nászünnepek napja. A hun sátorváros ünnepi díszbe öltözik. A királyi palota is. Rengeteg a vendég mindenütt. Az ünnepség során a hunok fel alá sétálgatnak a városban, köztük Zéta, aki Emőkét keresi, de nem találja sehol, mert a lány otthon ül magába roskadva. Ekkor felbukkan Dsid Sia elegáns ruhában, akire most figyel fel először komolyon a fiú, és meglepetten látja, hogy már nem a régi vézna kamaszlány, hanem egy gyönyörű fiatal nő lett belőle! A királyi palotában javában tart az esküvő, miközben a köznép az utcákon ünnepel. A kavalkádban Zéta és Dsid Sia sétálnak és beszélgetnek, közben szinte megszűnik körülöttük a világ.
57. Másnap reggel a hun főurak és Attila szolgái – köztük Zéta is, a palotában várják, hogy a király a nászéjszaka után felébredjen és fogadja őket. Ám helyette a szörnyű hír jön: Attila meghalt: a király holtan fekszik az ágyában, mellette Ildikó az új feleség, kezében még ott van véres tőre...egyértelmű: ő ölte meg Attilát bosszúból törzse leigázása miatt és utána saját magával is végzett.
58. A hun város felbolydul. Mindenki gyászol. Sokan a királlyal együtt a hun nemzetet is siratják, mert a jóslat szerint, ha Attila meghal, vele pusztul a hun nép is. Emőke is sír, de némán, hangtalanul.
59. A hun vezetők úgy döntenek, hogy Attilát hármaskoporsóban a Tisza egy elrekesztett mellékágában temetik el. Ezek után a helyet vízzel árasztják el, hogy senki ne találhassa meg később a sírt, hogy az érintetlen maradjon az idők végezetéig.

60. Megszervezik a gyászszertartást, amelyen Attila szolgái fekete gyászruhában vesznek majd részt, közöttük Zéta is. Dsid Sia könyörög Zétának, hogy ne menjen el, mert rosszat álmódott és félti Zéta életét. A fiú megéri Dsis Sia aggodalmát, de nyugtatgatja és a lány „rossz előérzeténél” fontosabbnak tartja, hogy részt vegyen a király temetési szertartásán. Dsid Sia sírva elviharzik, ekkor érkezik váratlanul Emőke. Azt szeretné, hogy ő mehessen el Zéta helyett a fiú gyászruhájában a temetésre. Kérésének egy csókkal ad nyomatékot, és ennek Zéta még mindig nem tud ellenállni. Emőke felveszi a szolgák fekete gyászruháját és ő megy el, mint Zéta, Attila sírjához.
61. Ősi és monumentális sámán szertartás szerint lezajlott temetés végén Attila sírjánál az összes szolgáját lenyilazzák a testőrök, hogy a másvilágon is szolgálják a hun királyt. Emőke utolsónak hal meg a szolgák között Zéta ruhájában, és Zéta helyett, ráborulva Attila fém koporsójára... A testőrök elárasztják az eddig elrekesztett folyómedret és a harsogó víz eltemeti és örökre elrejteti Attila sírját és vele együtt Emőkét is.
62. A temetés után a hun nép több pártra szakad. A királyi palotában a hun főurak hatalmas hangzavar kíséretében vitatkoznak arról, hogy ki legyen az új király. Az egyik csoport Attila kisfiát, Csabát a többi csoport pedig egyik vagy másik hun főurat támogatná a trónért folyó küzdelemben.
63. A több pártra szakadt hun nemzetségben tombol a belháború. A hun város lángokban áll.
64. Rómába futár érkezik a hírral: Attila meghalt és a több párta szakadt hunok egymással harcolnak. Rómában már ott van Aetius is, és Leó pápával ünnepelnek, ünneplik Róma megmenekülését és a hunok bukását, és eltűnését a történelem színpadáról.
65. Zéta egy domb tetején állva nézi a lángokban álló várost. Tanácstalan, hogy mit tegyen. Ekkor megjelenik mellette Dsid Sia, egy lovat vezetve. A lány boldog, hogy Zéta mégis él: kéri, hogy meneküljön a trónért folyó háború vérengzése elől. Zéta a szép Dsid Siát most már úgy látja, mint „Nőt” és az „ég által neki rendelt párt”: azt válaszolja, hogy elmegy, de csak akkor, ha Dsid Sia is vele tart. A lány boldogan mond igent. Lóra ülnek, Dsid Sia átkarolja a fiút és elindulnak „Új Életük” felé.
66. A táltos sátrában dobolással révül. Ezalatt a kis Csaba királyfi útira készen lován ülve a lángokban álló palota előtt áll Rika királynő mellett, testőrök kíséretében. Körülötte mindenütt elesett hunok hevernek a fűben. Ekkor a táltosnak egy látomásban megjelenik neki Hadak Ura és felszólítja Csabát hogy löje ki nyilát. A gyerek szót fogad, és a repülő nyíl egy fényes növény csomóban ér földet. Hadak Ura felszólítja Csabát hogy a nyíllal eltalált varázs erejű növényt érintse az elesett hunok testéhez. Csaba engedelmeskedik és csodák csodája: a hunok felálnak mintha álomból ébrednének, lovaik és ők is épek. Felülnek lovaikra és a nekiinduló királyfi után elvágtatnak. Közben egyre emelkednek, végül már a csillagok között vágtatnak. A Tejút csillagai szikrát vetnek a lovak patái alatt, ahogy egyre távolodnak az egykori hatalmas hun birodalom földjéről... Új Hazájukba, a Legendák Országába...

Narrátor szöveg:

„... Csaba királyfi és a megmaradt hunok, nem mentek vissza az óhazába, a pusztába, hanem leereszkedtek az Égből és megálltak a Dél - Keleti Kárpátok fenséges bércei között és a Legenda szerint ők lettek a mai székelyek ősei... És ki tudja: talán Zéta és Dsid Sia utódjai is köztük vannak - még ma is...”